

[Finansministeren.]

andre må fremhæve disse ulemper. Hvad er fordelene ved det for forslagsstillerne? Giver det ikke anledning til eftertanke for en anden gangs skyld?

Jeg skal i øvrigt ikke forlænge diskussionen, men ganske kort gøre opmærksom på, at de tre afgørende formål, man har haft, var at lempe merindkomstbeskatningen, og dette er ikke indeholdt i forslaget, at følge den familiepolitiske linje, og denne familiepolitiske linje er man kommet højst uheldigt af sted med, og endelig at begunstige opsparingen, og dér glemmer man stadig, at det afgørende er ikke alene pengeopsparingen, ikke alene hvad det enkelte menneske kan opspare, men først og fremmest om folk har en indtægt, de kan opspare noget af. Det er her, sammenhængen med hele den økonomiske politik kommer ind én gang til, men det ønsker ingen af forslagsstillerne at diskutere her — det har vi erfaret i dag. Heller ikke har nogen af forslagsstillerne ønsket nærmere at redegøre for de besparelser, der er en af forudsætningerne for, at skatten i det hele taget kan nedsættes.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Poul Møller*): Den højtærede finansminister sagde til mig, at han egentlig var ked af, at hele dagen var gået med at skulle fremhæve ulemperne ved vort forslag. Nu havde man jo ikke behøvet at bruge hele dagen til det, men vi er overbevist om, at næsten lige gyldigt hvad vi havde foreslået, havde man nok fundet ulemper ved et nyt skattesystem. Jeg tror ikke, nogen kunne tænke sig, at den højtærede finansminister ikke skulle have fantasi til at finde ulemper, lige gyldigt hvad vi var mødt med i dag. Jeg er også overbevist om, at de ærede medlemmer fra regeringspartierne, der har talt, ville have været i stand til det under hvilke som helst forudsætninger og over for hvilket som helst forslag, alene af den grund at de skulle bruge deres taletid og derfor naturligvis måtte bruge den til at finde noget, som de syntes var særlig ubehageligt for dem.

Den højtærede finansminister kunne ikke finde nogen økonomisk motivering for forslaget. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen var så venlig at rose den højt-

ærede finansminister for en artikel i Dagens Nyheder. Måske må jeg sige, at jeg i denne artikel i Dagens Nyheder fandt en udmærket økonomisk motivering for dette forslag, for dér siger den højtærede finansminister i modsætning til det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, at der er fare for, at pengestramningen vil blive for stor i det kommende år, og at man derfor må lempe på den kraftige pengestramning, der kan finde sted dels over finanserne, dels over valutabevægelserne. Denne udtalelse forstår jeg særdeles vel, ikke mindst på baggrund af den beslutning, det høje folketing i løbet af få dage skal træffe med hensyn til frihandelsområdet, og ikke mindst når man tænker på, hvad der er foregået gennem de sidste uger i toldlovsudvalget, hvor deputationer i stimevis er kommet for at fortælle os, at beskæftigelsen er i fare, når beslutningen er truffet med hensyn til toldloven. Jeg tror, at ærede medlemmer af socialdemokratiet skulle tænke lidt på alle disse industrier. Jeg kan også henvise til den økonomiske motivering, der for få dage siden er givet i Privatbankens årsberetning, hvori det hedder — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Staten bør ved en begrænsning af såvel sine udgifter som sine indtægter gøre det muligt for et frit erhvervsliv at foretage de investeringer, som tilpasningen til de nye forhold kræver. I modsat fald bringes selve grundlaget for vort erhvervsliv og dermed vor levestandard i fare.“

Se, med denne udtalelse føler jeg mig i bedste kontakt med de økonomiske forhold her i landet og med praktiske økonomiske folk her i landet.

Den højtærede finansminister taler om, at vi har flere fradrag i dette forslag. Den højtærede finansminister har bebrejdet os, at vi har foreslået ophævelse af 30 pct.s reglen for merindkomst, der er et fradrag skatteteknisk, og at vi har foreslået ophævelse af hustrufradraget, som også er et fradrag i skattelovens forstand. Jeg ved ikke af, at vi har foreslået indført fradrag, som på nogen måde administrativt opvejer disse to fradrag. Jeg kan huske, da 30 pct.s reglen skulle gennemføres, hvordan den højtærede finansminister kviede sig ved det af administrative grunde. Det var den højtærede økonomiminister, der tvang den højt-